

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **I.P.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, 739 51
Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. 10. 2021 č. j. OAM-145/LE-VL12-VL14-PS-2021, o
zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 27. 10. 2021 č. j. OAM-145/LE-VL12-VL14-PS-2021 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a podle odst. 5 téhož ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 11. 2. 2022. Žalovaný vzal za prokázáno, že v případě žalobce je zcela zřejmé, že žádost o mezinárodní ochranu podal pouze ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci správního vyhoštění, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je tedy účelová a v jeho případě by nebylo účinné uplatnění zvláštního opatření podle ust. § 47 zákona o azylu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalobu, ve které žalovanému vytýkal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 2 a § 68 odst. 3. Žalovaný podle něj porušil i ust. § 47 odst. 2 zákona o azylu, neboť splňuje zákonné podmínky pro uložení zvláštních opatření a tím porušil i článek 8 Listiny základních práv a svobod a článek 5 Úmluvy o ochraně lidských práv. V jeho případě mělo být uplatněno zvláštní opatření podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný vůbec nezvažoval možnost uložit mu povinnost setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty v průběhu řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, například možnost přemístění do otevřeného pobytového střediska nebo hlášeného místa pobytu. Nemožnost uložení zvláštních opatření žalovaný odůvodnil zcela nedostatečně a žalobce tak považuje jeho rozhodnutí za vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2021 č. j. OAM-145/LE-VL12-VL14-PS-2021 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaným (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z předloženého správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:
 - rozhodnutím Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 21. 10. 2021 č. j. KRPA-277817-18/ČJ-2021-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce 3 roků. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že dne 20. 10. 2021 byl žalobce kontrolován hlídkou policie na adrese X, kde v bytě předložil padělaný český doklad občanského průkazu a padělaný český doklad řidičského průkazu na jiné jméno. Žádný jiný doklad totožnosti neměl a nebyl schopen předložit. Bylo mimo jiné zjištěno, že žalobce byl kontrolován hlídkou na území České republiky ve 4 případech, přičemž

v posledním případě byl kontrolován 24. 2. 2021. Cizinecké policii bylo předáno odborné vyjádření k padělaným dokladům, a to řidičského průkazu České republiky a průkazu totožnosti občana České republiky, oba doklady na jméno I. N., narozený X. Žalobce jakožto účastník správního řízení do protokolu uvedl, že do České republiky přicestoval za prací dne 25. 4. 2019 na polské vízum Multi s platností od 11. 3. 2019 do 16. 2. 2020. Od 24. 7. 2019 se v České republice nachází neoprávněně. Téhož dne, tj. 21. 10. 2021, vydal výše uvedený správní orgán cizinecké policie rozhodnutí č. j. KRPA-277817-8/ČJ-2021-000022-ZSV, kterým byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění, přičemž doba tohoto vyhoštění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody;

- dne 26. 10. 2021 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty žádost o udělení mezinárodní ochrany;

- dne 9. 11. 2021 žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl jako důvody této žádosti, že svým bývalým obchodním partnerům dluží velké množství peněz. Část dluhu sice již uhradil, ale zbývá ještě asi 80 000 Eur. Z jejich strany je vyhrožováno jemu i jeho rodině a zapálili mu dům. Situaci zkoušel řešit s místní policií, avšak po odchodu policie jej čekali před budovou a zbili ho. V současné době vyhrožují jeho rodině a u jeho matky to vyvolalo srdeční příhodu;

- dne 9. 11. 2021 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, při němž uvedl stejné důvody této žádosti a dále mimo jiné sdělil, že na základě svého pobytu neplánoval žádat o mezinárodní ochranu, chtěl si zde vydělat peníze na svůj dluh. Poté hodlal prodloužit své pobytové oprávnění na Ukrajině, ale byl varován, že ho budou čekat při návratu na hranici, a proto neodcestoval a rozhodl se žádat o mezinárodní ochranu. Při pohovoru byl vyzván, aby objasnil skutečnost ohledně vystavení falešných dokladů, na což sdělil, že tento falešný doklad měl vystaven známým a měl sloužit k ochraně jeho identity. Jakmile však zjistil, že použití tohoto dokladu je přísně trestáno, upustil od jeho použití. Při kontrole vždy ukazoval svůj pravý cestovní pas a řidičský průkaz. O padělaném dokladu se ví pouze proto, že policista si při kontrole všiml, že má v tašce ještě jiný doklad a tašku mu s dokladem vzal.

6. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle Evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu k odnětí svobody do ciziny nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
7. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu, se zvláštním opatřením rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se

v pobytovém středisku určené ministerstvem nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.

8. Krajský soud znovu připomíná, že přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného toliko v rámci žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou vyplývající z ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. V napadeném rozhodnutí nezjistil přitom takové vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (ust. § 76 odst. 2 s. ř. s.).
9. V daném případě byla žalobou vznesena jediná žalobní námitka, a sice, že žalovaný nedostatečně posoudil možnost uložení zvláštních opatření žalobci podle ust. § 47 zákona o azylu. S žalobou lze souhlasit v tom, že institut zajištění cizince je krajní prostředek, jehož následkem je omezení nebo zbavení osobní svobody. Je zcela nepochybné, že zajištění cizince znamená citelný zásah do základního práva jednotlivce na nedotknutelnost jeho osoby a na osobní svobodu tak, jak ji garantuje článek 7 odst. 1 a článek 8 Listiny základních práv a svobod. Jde tedy o zásah, který je přípustný jen za podmínek garantovaných zákonem a v souladu s ústavním pořádkem. V projednávané věci byl žalobou napadeným rozhodnutím žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Podmínky tohoto zajištění obsahuje výše citované zákonné ustanovení a předpokladem takového zajištění je, že vůči cizinci nelze uplatnit zvláštní opatření podle § 47 odst. 1 téhož zákona, tedy proto, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle Evropského zatýkačského rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Ze správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 26. 10. 2021, tedy bezprostředně poté, co bylo vydáno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 21. 10. 2021, jímž mu bylo uloženo správní vyhoštění, a téhož dne tentýž správní orgán cizinecké policie vydal rozhodnutí o jeho zajištění za účelem realizace tohoto správního vyhoštění. Z odůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce přitom vyplynulo, že na území České republiky přicestoval 25. 4. 2019 za účelem pracovní činnosti, kterou zde bez povolení k zaměstnání vykonával za účelem vydělat si finanční prostředky na úhradu dluhu, který má na Ukrajině. Porušoval tak právní předpisy České republiky týkající se pobytu cizinců na jejím území stejně tak jako právní předpisy ve věci zaměstnanosti. Kromě toho, že neměl oprávnění k pobytu ani povolení k zaměstnání, považuje krajský soud za podstatné pro posouzení shora uvedené žalobní námitky zjištění, že si žalobce za účelem nelegálního pobytu a nedovoleného zaměstnání k prokázání své totožnosti opatřil padělané doklady – občanský a řidičský průkaz České republiky. Tyto skutečnosti žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl a dovodil z nich neúčinnosti použití zvláštních opatření ve smyslu § 47 zákona o azylu. S tímto závěrem žalovaného se krajský soud ztotožňuje a dodává, že zvláštní opatření podle tohoto zákonného ustanovení předpokládá, že se žadatel o mezinárodní ochranu těmto zvláštním opatřením podřídí, že je bude dodržovat a že je tak důvodné se domnívat, že jejich uložení bude dostatečné k zabezpečení jeho účasti jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany (viz § 47 odst. 2 zákona o azylu). Byť neúčinnost těchto zvláštních

[Zadejte text.]

opatření žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zdůvodnil stručně odkazem na jednotlivá skutková zjištění obsažená v rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, nelze z toho dovodit, že je proto jeho rozhodnutí „vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné“, jak bylo žalobou namítáno.

10. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce